No. 89. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 25 Julij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

De Avondbode heeft ons geantwoord.

Niet eigenlijk de redactie, maar de goochelaar met cijfers, door wien zij zich stukken laat toezenden, en met wien onze lezers reeds, door ons N°. van 14. dezer, zijn bekend geworden.

Deze man heeft zich tot taak gesteld, onze *uitgestelde schuld*, die slechts het bagatel bedraagt van f 797,480,887, in de denkbeelden zijner lezers te doen plaats nemen, als bedroeg zij 0.

0 is echter 0, zouden wij zeggen, en f 797,480,887, is niet minder dan f 797,480,887.

Maar hoor, wat hij daaromtrent zegt!

» De uitgestelde schuld wordt eerst *dan* Schuld, » als die tot Werkelijke overgaat."

Niet logisch, mijnheer! Zij wordt in dit geval *werkelyke, rentgevende* schuld, gelijk zij vroeger *uitgestelde schuld* was; dat is *schuld*, tot welker betaling wij wel *uitstel* hebben verkregen, maar die toch door den tijd *betaald moet worden*, althans de rente er van — ergo toch SCHULD. Want iemand, die schulden heeft, en ze niet dadelijk betalen *kan*, is daarom niet in het geval van iemand, die *geene* schulden heeft.

Was het toch waarheid, dat schuld, voor welke een debiteur uitstel van betaling heeft gekregen, *geene* schuld is, hoe menig hart zou zich, ook in ons schulden-rijke Nederland, verligt gevoelen! Maar ook *die* schuld weegt op het hart; en voor zoover iemand bekend staat, dat hij daar eene goede menigte van heeft, die hij eerst moet betalen eer hij in het effene is, — werkt dit, zouden wij zeggen, vrij nadeelig op zijn *crediet.*

Dat nu onze, door den tegenschrijver tot 0 gereduceerde, uitgestelde schuld ook iets dergelijks voor het crediet van onzen Staat te weeg brengt, kan hij, des verkiezende, dagelijks aan de beurs, van elken kundigen handelaar in effecten vernemen, en wil hij het gedrukt hebben, hij kan het op vele plaatsen, en met name ook in de nog onlangs door eene kundige hand geschrevene brochure *Mississippi*, bladz. 59—62, duidelijk gedrukt vinden.

Ware het alleen *hierom,* om den invloed, namelijk dien die schuld *op ons crediet* uitoefent, zij zoude door den Heer VAN HALL niet op de lijst onzer schulden hebben mogen worden vergeten. Maar het blijft daar niet bij.

Waren wij met *die* schuld niet belast, wij zouden niet verpligt zijn jaarlijks millioenen op te brengen, *alleen om dezelve te verminderen;* of wilde men die millioenen nogtans door de natie doen dragen, wij zouden daarmede het bedrag onzer rentgevende schulden kunnen verminderen, en bijgevolg onze jaarlijksche lasten tevens; doch dat kunnen wij *nu niet,* en, bij eenen inkoop van f 5,000,000 jaarlijks, nog in geene groote 150 jaren, daar altijd, naar mate er uit het vat onzer rentgevende schuld een gedeelte uitvloeit, dit, gelijk dat der Danaïden, uit den stroom *der uitgestelde schuld* weder wordt aangevuld.

Eene schuld nu, die *zulken* invloed op den financiëlen toestand eener natie, gedurende zulk een tijdvak, uitoefent, — moet men geen geboren of gezworen drogredenaar zijn, om aan die natie te willen wijs maken, dat het *geene* schuld is, *dat zy niet in aanmerking komen mag*, wanneer er van hare schulden gesproken wordt?

Het gezond verstand onzer lezers moge hier uitspraak doen.

Maar wij zijn nog lang niet aan het eind.

Zie hier nog weder een staaltje van het *hokes pokes* spelen van dezen schrijver.

» Wat de jaarlijks daartoe af te zonderen som » betreft, deze behoort tot het *budget,* niet tot de » hoofdsom der schuld. Wil men dit niet toestaan, » dan zijn de behoeften voor Oorlog, Marine, Dijken, » Eeredienst enz., eveneens staatsschulden, hetgeen » eene absurditeit zoude zijn, daar toch jaarlijksche » lasten geene hoofdsommen zijn of constitueren."

Ook de [illegible] rentgevende schulden zijn *jaarlyksche lasten* en behooren tot het *budget*, niet waar? Ook deze constitueren geene hoofdsommen, niet waar? De hoofdsommen, van welke die jaarlijksche lasten het gevolg zijn, *zyn reeds geconstitueerd*, en deze noemt gij *schulden*, niet waar? En welken naam zult gij nu geven, mijnheer, aan de sommen, van welke de jaarlijksche last der voor aflossing van werkelijke schuld af te zonderen som voor de natie het gevolg is? Zult gij die noemen: uitgaaf voor *Oorlog*, *Marine*, *Dyken*, *Eeredienst* enz.? Dat gaat niet; wel? Wat dan? Eilieve ja, wat dan? — Zie hier, wat gij verpligt zijt te antwoorden:

» Die afgezonderde som is het gevolg van de be- » staande verpligting tot inkoop van *werkelyke schuld*, » en die verpligting tot inkoop is het gevolg van » het bestaan van *uitgestelde schuld, die tot werke- » lyke schuld overgaat.*"

Derhalve is de *jaarlyksche last*, zoo als gij dien noemt, een gevolg van het bestaan van *uitgestelde schuld*, gelijk de jaarlijksche last der renten een gevolg is van het bestaan van *rentgevende schuld*, niet waar?

En eveneens, als die rentgevende schuld nu *schuld* is, en eenen jaarlijkschen last voor de natie te weeg brengt, eveneens is de uitgestelde schuld SCHULD, welke nog groote 150 jaren lang zoo men ze niet op eene andere wijze uitdelgt, eenen jaarlijkschen last voor de natie te weeg zal brengen, zonder dat zij voor dien last eenig genot heeft.

En wat gij hier nu tegen in moogt brengen, om te doen *schynen*, dat het *niet* zoo is, dit behoort tot het hokes-pokes-spel, tot de goochelarij met cijfers, waarvan de natie met geene mogelijkheid den draad vatten kan.

Hadden wij nu maar gedaan! want wij worden dezen arbeid moede. Doch wij moeten nog verder, om geen half werk te doen.

Dat de man ons van *kwade trouw*, van opzettelijk *zwart schilderen* beschuldigt, en beweert, dat wij de schilderij van den Heer VAN HALL *zoo slecht verdedigd hebben;* daarop willen wij niet antwoorden. Het oordeelkundige publiek moge hier regter zijn.

Maar dat de schrijver beweert, dat de 56 millioenen, voor welke de leening is aangevraagd doch geweigerd, almede *geene schuld* is, omdat o. a. de 40 millioenen van de H. M. slechts een *voorschot* zijn, dat uit de producten kan gevonden worden, zie, dat is weder goochelarij.

Wat er van de producten der O. I. bezittingen, na aftrek der lasten overblijft, is eene Inkomst van den Staat, niet waar?

Is er nu een *voorschot* opgenomen, van wie ook, en is het geld van dat voorschot verbruikt, dan zal men toch toestemmen, dat de verpligting tot teruggaaf van dat *voorschot, schuld* is; of men moet willen goochelen.

Die *schuld* nu maakt, dat de Staat, die anders een belangrijk bedrag had kunnen genieten van het overschot op de Baten der O. I. bezittingen, nu over *dit* jaar, en misschien nog over volgende, *niets* trekt, — en ten laste van wie komt dan nu het *voorschot?* Wie moet het betalen, door gemis aan Baten, die hij anders zou genoten hebben? Immers de Staat, mijnheer?

Zoo dan de Staat het gevolg draagt van het bestaan der *schuld*, — is het immers maar oogenverblinding, het publiek wijs te maken, dat dit voorschot geene *schuld* is, en onder de schulden van den Staat niet in aanmerking moet komen.

Verder: De Schrijver neemt het den heer VAN HALL kwalijk, dat hij de 5 millioenen van Belgie en de Baten der O. I. Bezittingen niet van de schuld heeft afgetrokken. Maar welke taak had dan die heer zich voorgesteld? Eenen staat te maken van Schulden EN Baten? Geenszins. Gij zegt het zelf: » *De » taak van den heer* VAN HALL *was, de staat van » 's lands schuld op te geven, zoo als die is.*"

Dus geen staat van *Baten*; wel?

En wat vulmineert dan nu de man dáár over, dat de heer VAN HALL de *Baten* niet heeft opgegeven?

Dat hij die zelf opgeve, zoo hij lust heeft; dat hij bewijze, wat hij stelt, dat onze rentenlast slechts 19 millioen is, in plaats van f 42,364,992 door den heer VAN HALL berekend, en dat het zeer goed daarheen te dirigeren zal zijn, dat *alle* behoeften, welke ook, door de inkomsten [de *bestaande* natuurlijk; bedoelt hij door *verhoogde* belastingen *te vermeerderen* inkomsten, dan heeft hij gemakkelijk spreken;] gedekt worden.

Zulke bewijzen zouden vrij wat gunstiger werken, dan de nu voor den dag gebragte, kant noch wal rakende, tegenspraak van hetgeen niet tegen te spreken valt; doch zoolang *die* bewijzen ontbreken, is het met geene billijkheid te vergen, dat iemand, die den financiëlen toestand van ons rijk met een oplettend oog gadeslaat, zich daaromtrent zulke bemoedigende denkbeelden schept, als deze schrijver bij hoog en laag wil, dat de Nederlandsche natie er zich van scheppen zal.

X.

Bevoegdheid der dubbele Kamer tot het voorstellen van veranderingen, in de vastgestelde Ontwerpen.

Deze bevoegdheid wordt nog bij voortduring van meer dan ééne zijde met kracht bestreden. Het onderwerp is van groot gewigt voor onze toekomst. Wordt de dubbele Kamer in het alternatief geplaatst, van de ontwerpen tot wijziging eenvoudig te moeten aannemen of verwerpen; dan zal zij, naar alle waarschijnlijkheid aannemen, en onze grondwet zal een aantal leemten en gebreken blijven behouden, welke het van het allergrootste belang is, er uit weg te nemen.

Bij al hetgeen wij reeds vroeger, bijzonder ook in ons N°. van 23. dezer, ten aanzien van dit gewigtige geschilpunt hebben in het midden gebragt, voegen wij dan nu nog het volgende:

1°. Het is onmogelijk, in art. 232 eene bedoeling te vinden, of slechts twijfel, dat de bedoeling zou hebben kunnen bestaan, om de dubbele Kamer, nadat de bij de drie vorige artikelen bepaalde formaliteiten hebben plaats gevonden, ten aanzien van het maken van veranderingen in de grondwet, binnen engere grenzen te beperken, aan meerdere banden te binden, dan zij de gewone Tweede Kamer gedaan heeft, ten aanzien van het maken van wetten.

Waar het art. die meerdere beperking wilde, staat het er in uitgedrukt, zoo als met opzigt tot de stemming.

Nu zal men intusschen moeten toestemmen, dat juist *dit* artikel het eenige is, hetwelk de wijze bepaalt, op welke de dubbele Kamer, bij hare werkzaamheden tot wijziging der grondwet, zal te handelen hebben. Geen ander artikel spreekt daarvan, en men moet zich dus *hier aan houden.*

2°. Wil men art. 229 zóódanig uitleggen, dat de dubbele Kamer de eenmaal aan de Provinciale Staten toegezondene wetten slechts zoude mogen aannemen of verwerpen, er alzoo geene veranderingen in voorstellen, dan zou art. 232 zoowel als art. 105 en 114 der grondwet, met opzigt tot de dubbele Kamer *onuitvoerlyk worden*, en de grondwet zou dan in tegenspraak met zich zelve zijn, hetgeen niet kan worden aangenomen.

3°. Door aan te nemen, dat de dubbele Kamer, even als de enkele, bij gewone ontwerpen van wet, bevoegd is veranderingen in de ontwerpen tot wijziging der grondwet voor te stellen, blijven de art. 232, 105 en 114 in al hunne uitgestrektheid *uitvoerbaar*; terwijl niettemin ook art. 229 en 230, zijn *uitgevoerd*, en de Provinciale Staten zijn gekend in zóóver als de grondwet wilde, dat zij zouden ge-

kend worden; dat is: dat zij, voor men tot de wijziging der grondwet overging, en voor er buitengewone leden door hen benoemd werden, uit de hun toegezondene wetten zich van de noodzakelijkheid der wijziging zouden kunnen overtuigen, en van den aard der veranderingen door de enkele wetgevende magt noodig geacht, *kennis dragen.*

4°. Aan te nemen, dat geene veranderingen in die wetten door de gezamenlijke grondwetgevende magt, zonder toestemming of voorkennis der Provinciale Staten zouden mogen gemaakt worden, zou gelijk staan aan het overbrengen der grondwetgevende magt bij de Provinciale Staten; en de grondwet kent hun, in deze zaak, geene andere regten of bevoegdheid toe, dan die van *kennis te dragen* van de noodzakelijkheid en van den aard der wijzigingen door de *gewone* wetgevende magt noodig bevonden; en het benoemen van buitengewone leden, om de grondwetgevende magt mede uit te oefenen.

Zelfs niet eens eene overweging, eene beraadslaging over die ontwerpen, in hunne vergadering, laat de grondwet toe. Een bewijs dat zij niet *als Collegie* geroepen zijn, om er in eenig opzigt over te oordeelen.

Zoodra zij dan ook de benoemingen gedaan hebben, zijn *hunne* werkzaamheden te dien aanzien afgeloopen, hebben zij van den invloed, dien de staatsregeling hun op de grondwetgeving wilde doen uitoefenen, gebruik gemaakt.

Hunne magt is nu overgegaan op de leden door hen benoemd, en de taak van deze vangt aan. Alle last van of ruggespraak met hunne committenten is uitgesloten. (art. 83.)

Die committenten wisten vooraf, dat, met uitzondering van de stemming, *in alles* zou gevolgd worden hetgeen over het maken der wetten is bepaald; derhalve, dat er ook veranderingen in de bij de wetten gedane voorstellen zouden kunnen worden gebragt; en vreesden zij nu, dat dit of dat lid daarin verder zou gaan, dan de belangen des lands vereischten, zoo zijn zij in de gelegenheid gesteld geweest, een ander lid te benoemen, wiens gevoelens hun te dien opzigte meer gerustheid konden geven.

5°. Geheel onjuist is de stelling, dat de wetten, in welke de voorstellen zijn vervat, gelijk zouden staan aan gewone wetten.

Integendeel zijn zij voor niemand *wet*, dan voor de Provinciale Staten, omdat alleen voor deze daaruit verpligtingen voortvloeijen, — die der benoeming van buitengewone leden voor de Staten-Generaal; en omdat, daar *alleen zy* dien ten gevolge tot regtstreeks handelen geroepen worden, het alleen *voor hen* dadelijk noodig is, te weten, hoedanig de gewone wetgevende magt over de noodzakelijkheid der wijziging denkt. Voor *de natie* zelve zijn de wetten van geene kracht, want wie behoeft ten gevolge derzelve iets te doen of na te laten? *Voor den Koning* zijn zij evenmin verbindend, voor en aleer zij kracht van grondwet erlangd hebben. Voor de *Tweede Kamer* zoo weinig, dat de meeste leden zich ten aanzien derzelve het regt hebben voorbehouden, om ze te verwerpen. Voor de *Eerste Kamer* evenmin, want ook zij heeft het nog in hare hand, de ontwerpen af te stemmen, hetgeen zij niet kan met iets, dat voor haar *kracht van wet* heeft.

En wat zijn zij voor de *dubbele* Kamer?

Allerminst *wetten*. De grondwet zelve beschouwt ze, te haren aanzien, niet anders dan als bloote *voorstellen*, en noemt ze dan ook in art. 232 geene wetten, maar *voorstellen*.

Hieruit blijkt zonneklaar, dat voor de dubbele Kamer de ontwerpen in alle opzigten hetzelfde zijn wat voor de gewone Tweede Kamer gewone ontwerpen van wet zijn; en dat de dubbele Kamer nu, met uitzondering der stemming, ten aanzien dier ontwerpen *in alles* zal moeten volgen, hetgeen over het maken der wetten is bepaald, is zoo duidelijk als het behoeft aan het slot van art. 232 voorgeschreven. Hierin belemmering toe te brengen, zou dan eene schending der grondwet zijn. Zij mag dus hetzelfde doen, wat de gewone Tweede Kamer ten aanzien van het maken van wetten doet, dus ook veranderingen voorstellen bij de processen-verbaal harer sectien; ja, wat meer is, zij mag ook gebruik maken van de magt aan de gewone Tweede Kamer bij art. 114 verleend, het doen van voorstellen namelijk tot zoodanige wijzigingen in de grondwet, welke bij de ontwerpen niet zijn aangeroerd: want ook het mogen doen van voorstellen, door de Tweede Kamer, is ten aanzien *van het maken van wetten* bepaald.

Wij vragen verschooning aan onze lezers, dat wij hen zoo bij herhaling over dit onderwerp bezig houden; en die verschooning hopen wij gereedelijk te vinden, wanneer zij slechts gelieven te bedenken, van welke gewigtige aangelegenheid voor onze toekomst, de duidelijke uiteenzetting en beslissing van dit geschilpunt zijn kan.

Wij geven in bedenking wat van beide het verkieslijkst zoude zijn te achten; *of* dat de dubbele Kamer eenvoudig hare werkzaamheden aanving, in de onderstelling van hare bevoegdheid, zoo als die door ons en anderen is verdedigd; of dat door een of meer leden der gewone Tweede Kamer in de zitting, die nog tot het aanhooren der rapporten over de geloofsbrieven der buitengewone leden moet plaats vinden, een voorstel ter tafel werd gebragt, strekkende om dit geschilpunt, voor den aanvang der werkzaamheden van de dubbele Kamer, te doen beslissen.

X

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gelezen de Circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur van de Provincie Zeeland, dato 22 Junij jl., Provinciaal blad N°. 67, houdende mededeeling eener handleiding ter geregelde uitvoering der Wet van den 30 Mei 1840 (Staatsblad N°. 16), waarbij op nieuw eene belasting op de Runderen, Paarden en Schapen, ten behoeve van het fonds voor den Landbouw, is ingevoerd, in welke handleiding alle zoodanige inlichtingen en teregtwijzingen worden aangetroffen, als welke de veehouders en veeartsen niet alleen met den letter, maar ook met den geest der Wet bekend maken.

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden:

Dat gezegde handleiding is liggende ter Griffie dezer Stad, en dat daaruit zoodanige inlichtingen kunnen worden bekomen, als de Landbouwers en Veehouders in derzelver belang mogten noodig achten.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 17. Julij 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 19. Julij. Men meldt uit Weenen dd. 11 Julij: Het door de *Allgemeine Preussische Staats-Zeitung* medegedeelde berigt, betrekkelijk het plaats gehad hebbende verschrikkelijk ongeluk op den spoorweg tusschen Napels en Portici, hetwelk door meest alle dagbladen is overgenomen, bevestigt zich gelukkig niet. Gezegd dagblad deelt heden het berigt mede, dat deze tijding als van allen grond ontbloot moet worden beschouwd, doch dat alle pogingen worden aangewend, om den persoon of de personen, die een dergelijk leugenachtig berigt hebben verspreid, te ontdekken.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 21. Julij. Het heeft Z. M. behaagd, den Directeur-Generaal van Oorlog voorloopig en behoudens nadere beschikking, zoo veel noodig, te magtigen, om de herfstoefeningen van dit jaar niet te doen plaats hebben, en dien ten gevolge de verlofgangers der nationale militie in hunne haardsteden te laten blijven.

— Bij Koninklijk besluit is het Departement van Marine met dat van Kolonien, in het begin der volgende maand, vereenigd geworden, onder den naam van Ministerie van Marine en Kolonien, en is tot Minister van dat Departement benoemd de Heer *Baud*, thans Minister *ad interim* voor het Departement van Kolonien. De Directeur-Generaal voor de Marine, de Heer *Wolterbeek*, is door Z. M. eervol ontslagen.

MIDDELBURG, den 22. Julij. Heden is, op de werf van de commercie-compagnie dezer stad, de kiel gelegd voor een Fregatschip, groot 600 Javalasten, hetwelk zal werden gebouwd voor rekening van den Heer *G. C. Bosch Reitz*, te Amsterdam, en bestemd is voor de vaart op de Oost-Indien; zullende den naam voeren van *Prins Maurits*. Het genoemde schip is het derde hetwelk voor rekening van gemelden Heer op die werf wordt gebouwd.

— In den voormiddag van ll. Maandag ontstond alhier brand ten huize van den Heer *J. Oost Lievense*, in den langendelft, ter oorzake van het springen van den helm van een disteleerketel, waardoor het verspreide vocht in een oogenblik alles ontvlamde. Deze brand is, door de spoedig aangewende hulp der buren, gelukkig in tijds gebluscht geworden, daar zonder deze, de sterke zuidwesten-wind in aanmerking genomen, het fraaiste gedeelte der stad een prooi der vlammen had kunnen worden. Bij die gelegenheid heeft ook de Heer *J. C. Klaassen*, ontvanger bij den waarborg der gouden en zilveren werken te 's Bosch welke zich alhier met verlof bevindt, door zijne spoedige en ijverige hulpvaardigheid, zich zeer verdienstelijk gemaakt.

In den avond van dienzelfden dag had er nog brand plaats in de woning van een ander inwoner dezer stad, *J. J. Hofman*, in de oude kerkstraat, welke door een ongelukkig toeval is ontstaan in eene kleine kas, waarin zich al de kleederen van het gezin bevonden. Ook deze brand, welke zeer noodlottige gevolgen had kunnen hebben, is door de spoedig aangebragte hulp der buren in tijds gelukkig gebluscht; zijnde echter meest al de kleederen verbrand.

— Gisteren werd, in eene sloot op de hofstede van den landman *Adriaan Tilroe*, nabij deze stad, het lijk gevonden van den persoon van *Frans Schrier*, arbeider, oud 36 jaren, welke, aan dien slootkant werkende, waarschijnlijk door de vallende ziekte, waaraan hij onderhevig was, is overvallen en alzoo in de sloot is geraakt en verdronken.

VLISSINGEN, den 24. Julij. Men schrijft dat Z. M. heeft benoemd: tot Ontvangers der Directe Belastingen en accijnsen in de provincie Zeeland, als te St. Laurens c. a., den Heer *C. Modera*, tot dus verre Ontvanger te Haamstede, en in diens plaats, den Heer *J. Kleinman*, tot dus verre Ontvanger te Kerkwerve; den Heer *A. van 't Lindenhout*, tot dus verre Adjunct-Commies bij het Provinciaal-Gouvernement van Zeeland; tot Ontvanger te 's Heerarendskerke c. a., den Heer *J. F. Schiefbaan*, tot dus verre Ontvanger te Overzande, en in diens plaats, den Heer *G. P. Belle*, gewezen Kapitein bij de schutterij; tot Ontvanger te IJzendijke, den Heer *G. L. P. Neeteson*, tot dus verre Ontvanger te Cadzand, en in diens plaats den Heer *J. H. Terwiel*, tot dus verre visiteur te Vlissingen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 23. JULIJ 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walcher. Tarwe	ƒ 10,75	Boekweit	ƒ 6,40
Zeeuwsche Tarwe	- 10,25	Zeeuws. Groene Erwten	- 0,00
Zeeuwsche Rogge	- 7,10	Idem Paardeboonen	- 0,00
Noordbr. Rogge	- 6,60	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 6,00	Koolzaad	- 13,70
Zomer Garst	- 6,00	Zomerzaad	- 0,00
Haver	- 4,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon.	- 0,00	Raap-Olie	ƒ 44,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 46,50 « «
Idem Witte Boonen	- 00,00	Lijn-Olie	- 35,50 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	ƒ 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 00,00	Raapkoeken	- 00 à 00 « 0000 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent., Masteluinbrood 17 en een halve cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 24. Julij. Sedert den 22. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Napoleon, N. Rubardy, van Montevideo, met huiden; de Phoenix, H. Schmidt, van Rio Janeiro, met koffij; Le Bienvenue, E. Moryson, met stukgoederen; The Soho, T. Whitecombe, met passagiers en stukgoederen, beide van Londen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Nephtunis, C. Barchman, naar Gothenburg; Pauline, C. Dade, naar Riga; Einigtheden, H. N. Brandt, naar New-Castle; Clyde, L. M. Queer, naar St. Petersburg; de Gezina, T. G. Postema, naar de Oostzee, alle vijf met ballast.

— Heden is binnen door alhier ter Reede gekomen, Zr. Ms. Fregat *de Yssel*, gesleept wordende door Zr. Ms. Stoomschip *Cerberus*.

Advertentien.

Op Morgen (Zondag 26 Julij 1840), met goed weder, HARMONIE van de Zesde Afdeeling, in den Tuin van den Heer *BOULLÉ*, op den Abeele, des avonds ten 6 ure. De intree voor ieder Persoon zal bedragen Vijftig Centen, waarvoor men eene halve Flesch Wijn, Thee, Koffij of andere Ververschingen zal kunnen bekomen.

Zon-Microscoop,

ter bezigtiging in de Eendragt.

De Eigenaar verwittigd het geëerde Publiek, dat zijne Voorstellingen slechts nog eenen Zonnendag zullen plaats hebben, en verzoekt een ieder deze gelegenheid niet te laten voorbijgaan.

AFVAART-UREN VAN DE

STOOMBOOT de Schelde.

Julij 1840.

Van Vlissingen.		ur. min.	Van Breskens.		ur. min.
Zaturdag 25,	vm.	8.30	Zaturdag 25,	vm.	9.30
Zondag 26,	»	9.30	Zondag 26,	»	10.30
Maandag 27,	»		Maandag 27,	»	
Dingsdag 28,	»	11.	Dingsdag 28,	's midd.	12.
Woensd. 29,	's midd.	12.	Woensd. 29,	»	1.
Donderd. 30,	»	12.30	Donderd. 30,	»	1.30
Vrijdag 31,	»	1.	Vrijdag 31,	»	2.

Van *VLISSINGEN* naar *NEUZEN* en terug. Maandag 27, vm. ten 10.30 en ter. nm. ten 1.30 ure.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.